

درس سوم:

چرا به مقررات و قوانین نیاز داریم؟

ما در استفاده از حقوق خود، آزادی مطلق و بی قید و شرط نداریم؛ بلکه تا آنجا می‌توانیم حق خود را اعمال کنیم که مغایر قانون نباشد. نمی‌توانیم در استفاده از حقوق خود قوانین الهی را نادیده بگیریم یا نمی‌توانیم با اعمال حق خود، سبب خسارت و زیان دیگران شویم.

یکی از مهم‌ترین علل پدید آمدن مقررات و قوانین در جامعه، برقراری نظم و حفظ حقوق افراد بوده است.

قانون و مقررات به دو دلیل به وجود آمده است: ۱- حفظ حقوق افراد

۲- برقراری نظم و امنیت

البته ایجاد نظم و امنیت و جلوگیری از هرج و مرج نیز به نفع همگان بوده و به نوعی احترام به حقوق دیگران است. عدم رعایت قوانین و مقررات در جامعه، علاوه بر به هم زدن نظم و امنیت اجتماعی باعث پامال شدن حقوق افراد می‌شود.

درس چهارم: قانون گذاری

گاهی مقررات به صورت دستورهای مذهبی و اخلاقی است. گاهی گروه‌های اجتماعی به صورت توافق یا عادت و رسم از مقررات پیروی می‌کنند. هرگاه مقررات به وسیله‌ی یک نهاد دارای صلاحیت مثل مجلس تصویب شود، نام «قانون» به خود می‌گیرد.

همه‌ی افراد در برابر قانون مساوی‌اند.

مهم‌ترین قانون در هر کشور، قانون اساسی آن کشور است. قانون اساسی مادر همه‌ی قانون‌ها است و سایر قوانین در چارچوب آن تصویب می‌شوند. در قانون اساسی هر کشور مهم‌ترین حقوق ملت و همچنین مهم‌ترین روابط و وظایف حکومت و مردم معین شده‌است.

قانون اساسی توجه خاصی به حقوق اساسی و اجتماعی همه‌ی مردم دارد و همه‌ی مردم موظف‌اند به این قوانین احترام بگذارند.

قوه‌ی مقننه تهیه و تصویب قوانین عادی کشور را در چارچوب قانون اساسی به عهده دارد. این قوه از دو بخش تشکیل شده است:

۱- مجلس شورای اسلامی: نمایندگان، از بین خود فردی را به عنوان رئیس مجلس انتخاب می‌کنند.

۲- شورای نگهبان: شورای نگهبان دو وظیفه‌ی مهم بر عهده دارد: الف) این شورا همه‌ی قوانینی را که مجلس تصویب می‌کند با قانون اساسی و اصول و احکام دین اسلام تطبیق می‌دهد. ب) این شورا بر انتخاباتی که در کشور برگزار می‌شود، نظارت می‌کند.

از آنجا که وضع قانون اهمیت زیادی دارد، قانون‌گذاران باید از بین افرادی که شایستگی لازم را برای این کار دارند، انتخاب شوند.

درس پنجم: همدلی و همیاری در حوادث

مردم کشور ما در حوادث مختلف مانند جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، زلزله ی بم، زلزله ی آذربایجان و سیل استان گلستان نشان دادند که روحیه ی **همدلی و همدردی** بسیار خوبی دارند.

همدلی یعنی این که خود را به جای فردی که دچار حادثه شده بگذاریم و احساس و شرایط او را **درک** کنیم. **همدردی** یعنی پس از درک احساس فرد حادثه دیده به **کمک** او بشتاییم. خداوند همدلی و انسان دوستی را در سرشت ما انسان ها قرار داده است.

ما در هنگام حوادث فقط به یاری هم وطنان خود نمی شتاییم، بلکه نسبت به همه ی انسان های مظلوم و آسیب دیده در هر جای جهان باشند، احساس مسئولیت می کنیم. در جامعه ی امروز همدردی و همدلی شکل های جدیدی نیز پیدا کرده و موسسات مختلفی برای این امور پدید آمده اند.

جمعیت هلال احمر یکی از موسساتی است که در زمان وقوع **حوادث طبیعی یا جنگ ها** به کمک مردم می شتابد. امدادگران جمعیت هلال احمر در هنگام وقوع حوادث، به مجرمین کمک های اولیه می رسانند و آن ها را به بیمارستان منتقل می کنند.